

Vergaderjaar 1984–1985

18 738

Instelling van een provincie Flevoland, indeling bij die provincie van de gemeenten Almere, Dronten, Lelystad en Zeewolde en overgang naar die provincie van de gemeenten Noordoostpolder en Urk; tevens houdende wijziging van de Provinciewet en enkele andere wetten (Wet instelling provincie Flevoland)

Nr. 8

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG

Ontvangen 25 april 1985

I. Algemeen

Met belangstelling hebben wij kennis genomen van de nadere overwegingen en beschouwingen van de zijde van de Kamer. Erkentelijk zijn wij voor de waardering die door de verschillende fracties is uitgesproken over de beschouwingen in de memorie van antwoord.

Met voldoening hebben wij geconstateerd dat thans ook zeer vele leden van de C.D.A.-fractie evenals de leden van de V.V.D.-fractie mede op grond van deze beschouwingen tot de conclusie komen, dat een alternatieve provinciale indeling voor de IJsselmeerpolders niet voor de hand ligt en dat instelling van een provincie Flevoland in de gegeven omstandigheden de voorkeur verdient.

Wij menen thans in deze nota te kunnen volstaan met een beknopte beantwoording van de in het eindverslag nog gestelde nadere vragen, daar in de memorie van antwoord de achtergronden en overwegingen inzake het voorstel van wet reeds uitvoerig zijn toegelicht.

De leden van de V.V.D.-fractie gingen in op het krappe tijdschema dat voor de instelling van de nieuwe provincie is opgesteld. Zij vroegen of de beide ondergetekenden maatregelen voor ogen staan om het tijdgebrek voor het voorbereidingslichaam op te vangen. Hoewel het voorbereidingslichaam slechts een kort leven beschoren zal zijn, menen wij bij nadere beschouwing van de werkzaamheden dat deze termijn wel voldoende is voor het nemen van de noodzakelijke beslissingen.

Wij wijzen in dit verband ook op de eensgezindheid die is verwoord door de pré-provinciale organisaties van de politieke partijen in het betrokken gebied over de opzet en uitgangspunten van de nieuwe provincie. Deze eensgezindheid moet snelle besluitvorming over de hoofdlijnen van de provinciale organisatie mogelijk maken.

De stukken voor deze besluitvorming zullen in de komende maanden door ons moeten worden voorbereid. De uitgangspunten hiervoor zijn in de memorie van antwoord geschetst. In deze voorbereiding zal de verantwoordelijkheid van de toekomstige politieke bestuurders steeds voor ogen worden gehouden. Voorstellen zullen zoveel als mogelijk is in termen van alternatieven worden ontwikkeld, zodat de politieke verantwoordelijkheid naar wij verwachten volledig tot uitdrukking kan komen.

Wij menen dat dit antwoord ook geldt voor de door provinciale staten van de nieuwe provincie in 1986 op te stellen plannen, waarop de leden van de S.G.P.-fractie nader zijn ingegaan. De ambtelijke voorbereiding voor verschillende plannen is inmiddels ter hand genomen, zodat op basis van door de provinciale bestuurders vast te stellen politieke uitgangspunten een verantwoorde verdere uitwerking en besluitvorming mogelijk is.

Er valt overigens meer algemeen niet aan te ontkomen, dat bestuurders onder de druk van een tijds-klem moeten werken. De tijds-klem is vaak eigen aan de werkzaamheden van het openbaar bestuur. Een langere zittingsduur van het voorbereidingslichaam of uitstel van de instellingsdatum verlicht mogelijk de ene tijds-klem, maar roept dan weer een andere op.

De leden van de R.P.F.-fractie behielden hun twijfels over de zorgvuldigheid gezien het strakke tijdschema. De voor deze twijfels gegeven illustratie spreekt ons niet aan. Deze illustratie heeft betrekking op Rijksweg A27. De A27 komt via de Stichtsebrug Noord-Holland binnen en de eerste afslag (Blaricum) is eveneens in deze provincie gelegen. Vervolgens loopt de weg deels over Utrechts en deels over Noord-Hollands grondgebied.

Tot slot van deze algemene opmerkingen spreken wij onze erkentelijkheid uit voor de bereidheid van de Kamer om aan een spoedige afhandeling van het voorstel van wet mee te werken.

Het tijdschema is krap, maar wel uitvoerbaar, zo signaleerden ook de leden van de P.v.d.A.-fractie. De aanpassingen waar de leden van het C.D.A. in dit verband op doelden zijn van ondergeschikt belang. De zorgvuldigheid zullen wij bij dit tijdschema steeds in het oog houden.

II. De keus voor een aparte provincie

Wij hebben met veel belangstelling de beschouwingen van de verschillende fracties over de keus voor een aparte provincie Flevoland gelezen. Daaruit hebben wij de conclusie getrokken dat zeer vele leden van de Kamer, zij het niet allen van ganser harte, met het beleidsvoornemen van de regering kunnen instemmen. Stemmen bij voorbeeld de leden van de P.v.d.A.-fractie en van de fractie van D'66 met overtuiging in met het voorstel, de leden van de R.P.F.-fractie beschouwen het voorstel als «hoogstens de minst slechte oplossing».

Op de overwegingen van de regering om de instelling van een provincie Flevoland voor te stellen zijn wij in de memorie van antwoord uitvoerig ingegaan. Onderstaand zullen wij nog een antwoord geven op de over dit onderwerp gestelde nadere vragen.

In antwoord op een vraag van de leden van de V.V.D.-fractie willen wij niet ontkennen, dat de taken in het gebied van de provincie Flevoland op zichzelf – en afgezien van de problemen die dat op zou leveren – ook door bestaande provincies ter hand genomen zouden kunnen worden. Wij zijn evenwel uitdrukkelijk van mening dat de provincie Flevoland de provinciale taken voor het onderhavige gebied, gezien de specifieke kenmerken en de eigen problematiek, het best zal kunnen verrichten; het draagvlak van deze provincie achten wij daartoe voldoende groot en solide. De nieuwe provincie zal in staat zijn om alle taken naar behoren uit te voeren. Daarmee willen wij overigens niet ontkennen dat er bestaande provincies zijn die een groter draagvlak hebben, maar er is geen lineair verband tussen draagvlak en kwaliteit van taakuitoefening.

De leden van de S.G.P.-fractie blijven van mening dat wij het argument van eenstemmigheid hebben gebruikt «pour besoin de la cause». Er is toch geen verschil als het om eenstemmigheid gaat tussen gemeenten in het ene geval en een provincie in dit geval, zo vragen deze leden. Deze vraag beantwoorden wij bevestigend. Met betrekking tot de betekenis die in casu moet worden gehecht aan de eenstemmigheid van de bevolking merken wij op dat deze eenstemmigheid inderdaad van groot, doch niet van doorslaggevend belang achten. In de voorgaande stukken hebben wij naast

genoemde eenstemmigheid vele andere zwaarwegende argumenten aangedragen. Deze argumenten tezamen leiden tot de conclusie dat er een provincie Flevoland moet worden ingesteld.

De leden van de S.G.P.-fractie hebben gevraagd voor welke maatschappelijke verbanden in de toekomstige provincie de gemeente Urk een uitzondering vormt.

De gemeente Urk neemt op dit moment niet deel aan de Schoolbegeleidingsdienst IJsselmeerpolders. (De gemeenten Noordoostpolder en de Flevolandse gemeenten vormen tezamen de hier bedoelde gemeenschappelijke regeling.)

Verder hebben de inwoners van Urk ten gevolge van de beroepsstructuur geen banden met de in het gebied werkzame landbouworganisaties.

De fracties van P.v.d.A., C.D.A., V.V.D., S.G.P. en G.P.V. hebben nog nadere vragen gesteld over de provinciale indeling van het Markermeergebied.

De redenen van de regering om thans nog niet tot provinciale indeling van dit gebied over te gaan vinden hun grond in het feit, dat:

- de Markerwaarddiscussie nog niet is afgerond en nog geen duidelijkheid bestaat over de meest geëigende bestuurlijke organisatie indien tot inpoldering zou worden besloten;
- het gehele IJsselmeer tot op heden nog niet provinciaal is ingedeeld. Het Markermeer moet in de totale samenhang worden gezien;
- indeling van dit gebied bij de provincie Flevoland deze provincie - op grond van de huidige maatstaven moet het Markermeer als binnenwater worden aangemerkt - recht geeft op een extra oppervlakte-uitkering ten laste van het Provinciefonds van circa 3,4 miljoen gulden. Voor een dergelijke uitkering ontbreken evenwel - uitgaande van meergenoemde eis van budgettaire neutraliteit - de middelen;
- geen waterstaatkundige redenen aanwezig zijn welke tot provinciale indeling thans nopen.

Voor provinciale indeling thans zou kunnen pleiten het creëren van normale bestuurlijke verhoudingen in een gebied waar ook de regering van vindt dat het te zijner tijd aan de provincie Flevoland moet worden toegevoegd.

De argumenten tegen provinciale indeling van het Markermeergebied thans achten wij voorshands van meer gewicht dan de argumenten vóór indeling, met name omdat wij de gevolgen van provinciale indeling op dit moment niet goed kunnen overzien. In dit verband willen wij ook vermelden dat het van belang is om over een dergelijk voornemen gedegen overleg te doen voeren met het provinciaal bestuur van Noord-Holland en met de landdrost van de Zuidelijke IJsselmeerpolders, die immers thans bepaalde bestuurstaken in dit gebied verricht.

In verband hiermede zijn wij bereid het voorstel van de P.v.d.A.-fractie over te nemen, om met spoed een studie - uitgaande van de stelling dat het voor de hand ligt het betrokken gebied bij de nieuwe provincie in te delen - ter zake te entameren. In deze studie zou dan bij voorrang aandacht kunnen worden besteed aan het door de P.v.d.A.-fractie aangevoerde rechtsbeschermingsaspect en de vraag of ter zake voorzieningen moeten worden getroffen.

Ten aanzien van de vragen van C.D.A. en S.G.P. inzake de positie van de gemeente Marken merken wij op dat in de thans ontwikkelde plannen voor inpoldering van het Markermeer het eiland Marken niet betrokken is.

III. De taken

Het verheugt ons dat de leden van de fracties van de P.v.d.A., het C.D.A. en de S.G.P. in grote lijnen konden instemmen met de regeling inzake de waterstaatszorg, en in het bijzonder dat de P.v.d.A.-leden onze voorkeur

delen voor de instelling van een all-in-waterschap voor Flevoland. De provincie heeft echter op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewaters de mogelijkheid om het (passieve) kwaliteitsbeheer tot de eigen verantwoordelijkheid te rekenen. Met deze mogelijkheid wordt in de beleidsvoorbereiding rekening gehouden.

De leden van genoemde fracties vroegen verder of, gezien de tijdsdruk, nog wel voldoende gelegenheid tot inspraak wordt geboden.

Hieromtrent kunnen wij thans zeggen dat de voorbereidende werkzaamheden zich in een vergevorderd stadium bevinden, zodat – naar het zich laat aanzien – de waterschappen per 1 januari 1986 kunnen worden ingesteld zonder dat daarbij de inspraak van de bevolking en de bevoegdheden van het voorbereidingslichaam ter zake tekort worden gedaan. Binnenkort wordt formeel overleg met de betrokken gemeenten, de landbouworganisaties, de vertegenwoordigers van het bedrijfsleven en de vakorganisaties gestart. Ook ziet het ernaar uit dat de voorlopige waterschapsbesturen kunnen worden benoemd op een tijdstip dat hun de ruimte laat om met de tweede ondergetekende en de minister van Financiën te onderhandelen over de overname van werken en personeel.

Mede ter voorbereiding hiervan wordt thans door het Technische Adviesbureau van de Unie van Waterschappen (TAUW) een inventariserend onderzoek afgerond naar de over te nemen werken en naar de mogelijke opzet van de nieuwe beheersorganisaties.

De leden van de S.G.P.-fractie vroegen een nadere toelichting op de stelling van de regering, dat de consequenties bij het niet instellen van waterschappen voor de verantwoordelijkheid van het toekomstig provinciaal bestuur dienen te komen. Wij bedoelen met deze stellingname dat voorkomen dient te worden dat het Rijk na provinciewording nog belast is met taken die op de daartoe geëigende bestuurlijke niveaus plaats dienen te vinden. Het Rijk is voornemens de uitoefening van deze taak op het moment van provinciewording te beëindigen, ook als het voorbereidingslichaam heeft besloten om geen waterschappen in te stellen. Gezien het uitgangspunt dat de lasten voor de regionale en lokale waterstaatszorg door belanghebbenden dienen te worden betaald, zal geen overdracht van financiële middelen ter zake van het Rijk naar de provincie plaatsvinden.

Dit neemt niet weg dat de regering in het – overigens niet erg waarschijnlijke – geval dat langs de normale lijn geen waterschap tot stand komt, zal bezien welke middelen door haar kunnen worden aangewend om dat alsnog te realiseren.

Kennelijk is het gestelde in de memorie van antwoord over de overgang van personeel van het Rijk naar de waterschappen onvoldoende duidelijk geweest. In tegenstelling tot de conclusie die de S.G.P.-fractie uit deze memorie trok, is de regering niet voornemens het personeel via de provincie naar de waterschappen te laten overgaan. De overwegingen die deze fractie over dit onderwerp geeft delen wij. Met de verwijzing naar de procedure voor de overgang naar de provincie doelden wij op het uitgangspunt, dat het nieuwe bestuur zelf dient te beslissen over de omvang en invulling van de personeelsformatie. In onze visie is dit onderwerp van overleg tussen de besturen van de schappen en de tweede ondergetekende.

De leden van de P.v.d.A.-fractie vroegen een nadere toelichting op de taakstelling van de gemeenten op het terrein van de woningbouw. Over de voortgang van het in de Structuurschets voor de stedelijke gebieden neergelegde arbeid zal jaarlijks worden gerapporteerd in de memorie van toelichting bij de begroting van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Daarnaast zal worden aangegeven welke beleidsconclusies de regering aan de gesignaleerde ontwikkelingen verbindt.

Verder zal elke vijf jaar worden nagegaan of en zo ja op welke onderdelen deze schets moet worden herzien.

De taakstellingen van de beide groeigemeenten in de toekomstige provincie zullen daarbij naar verwachting niet op een niveau komen dat voor de te verwachten bevolkingsontwikkeling verregaande consequenties heeft. Bij de raming is immers uitgegaan van de minimum taakstelling voor Almere in de periode 1990-2000.

De leden van de C.D.A.-fractie vroegen naar de stand van zaken met betrekking tot de inventarisatie van wegen en vaarwegen die in aanmerking komen voor overdracht naar het nieuwe provinciebestuur.

Recentelijk is door de tweede ondergetekende in het kader van het IOO-onderzoek een inventarisatie gemaakt van taken, rechten en verplichtingen die thans door onder meer Rijkswaterstaat (directie Zuiderzeewerken) worden behartigd en in aanmerking komen om te worden overgedragen aan de in te stellen provincie Flevoland. Deze inventarisatie heeft een voorlopig karakter en is mede betrokken bij het door het IOO uitgevoerde onderzoek. Daarbij zijn ook de financiële consequenties in de beschouwingen betrokken. Door de eerste ondergetekende is een secundair en tertiair wegenplan vastgesteld. De hierop voorkomende wegen komen in aanmerking om te worden overgedragen aan de toekomstige provincie. Voorts is een aantal quartaire wegen aangeduid. Deze zijn in onderhoud en beheer bij gemeenten die daarvoor conform het regime in andere provincies dit jaar naar verwachting een uitkering krijgen. Alle vaarwegen zijnde niet hoofdvaarwegen, binnen het toekomstige provinciale territorium komen voor overdracht in aanmerking. De problematiek van de bruggen en sluisen wordt thans nader bestudeerd.

De gesprekken ter zake waarop de S.G.P.-fractie doelde worden onder verantwoordelijkheid van beide ondergetekenden op ambtelijk niveau gevoerd waarbij ook de besturen van de gemeenten zijn betrokken.

IV. Financiële bepalingen

De leden van de P.v.d.A.-fractie hebben hun instemming betuigd met de benadering die in het wetsvoorstel is gekozen voor de financiële positie van de nieuwe provincie. Wel vroegen zij om een nadere cijfermatige vertaling van hetgeen in de memorie van antwoord wordt uiteengezet.

De leden van de V.V.D.-fractie hebben in dit verband bedenkingen geuit tegen de redering in de memorie van antwoord, dat indeling van het gebied bij bestaande provincies zeker niet goedkoper zal uitpakken dan instelling van een aparte provincie, omdat daaraan een niet geheel zuivere vergelijking ten grondslag zou liggen. De basis waarop vergeleken wordt loopt ten dele uiteen tussen aan de ene kant de feitelijke situatie van bestaande provincies en aan de andere kant de min of meer blanco situatie voor de nieuwe provincie, met daaraan verbonden een aantal bestuurlijke uitgangspunten. Dit bemoeilijkt de vergelijking, maar de in de memorie van antwoord gegeven vergelijkingen zijn met de thans beschikbare gegevens het meest zinvol. Juist vanwege de bedenkingen van de V.V.D.-fractie zullen wij uiterste terughoudendheid betrachten met het presenteren van harde cijfermatige vergelijkingen, waarom de P.v.d.A.-leden hadden gevraagd. Geeft immers de nota van het provinciaal bestuur van Overijssel niet aan, hoe riskant het is om dergelijke cijfermatige vergelijkingen als vaststaand te presenteren?

Zoals in de memorie van antwoord is aangegeven is in het IOO-onderzoek berekend wat het besturen van de provincie Flevoland kost, indien aansluiting wordt gezocht bij de manier van bestuur, zoals die elders gebruikelijk is. Daartoe zijn zogenaamde referentiebedragen berekend, die zijn ontleend aan het gemiddelde lastenniveau in vier andere provincies. Het totaal referentielastenniveau voor Flevoland is aldus door het IOO berekend op

f 76,5 mln. De referentiebedragen zijn per functie aangegeven in tabel 3.6 van het IOO-rapport. Uitgaande daarvan kan worden berekend welke lasten met de provincie zijn gemoeid indien wordt aangesloten bij de wijze van besturen van de oude provincies; daaraan kunnen vervolgens worden ontleend de kosten van bestuur bij indeling over (een) bestaande provincie(s).

Op het hiervoren genoemde bedrag van f 76,5 mln. dienen een aantal correcties te worden toegepast van in totaal f 19 mln., zodat een bedrag aan bestuurskosten resteert van ca. f 56 mln. Mogelijkerwijs zal dit bedrag iets lager zijn door schaalvergrotingseffecten, maar dat zal gaan om marginale bedragen.

Wanneer een provincie Flevoland zou worden opgezet volgens de lijn van het IOO-rapport Flevoland, ontstaat een begrotingstotaal van circa f 40 mln. Vergelijking met het hiervoor aangeduide bedrag van f 56 mln. leert dat deze bedragen ver genoeg uiteen liggen om de verwachting uit te kunnen spreken dat een aparte provincie Flevoland zeker niet duurder hoeft te zijn en naar verwachting zelfs goedkoper zal zijn dan indeling bij één of meer van de bestaande provincies.

De leden van de P.v.d.A.-fractie hebben – naar aanleiding van de argumentatie van de regering dat in de nieuwe provincie geen onnodige vermogensgroei kan plaatsvinden – gevraagd of het niet te overwegen is de groei en ontwikkeling van de reservepositie van de onderscheidenlijke provincies aan een (nader) onderzoek te onderwerpen. Daarbij zien deze leden zo mogelijk in deze beantwoording een nadere specificatie tegemoet van de ontwikkeling van de bestemmingsreserves van de onderscheiden provincies.

Voor deze laatste specificatie mogen wij verwijzen naar het overzicht dat bij deze nota is gevoegd.¹

Ten aanzien van de eerste – ons inziens meer algemeen gerichte – vraagstelling inzake een nader onderzoek moge het volgende worden opgemerkt.

De beslissing om bestemmingsreserves te vormen dan wel inkomsten te gebruiken voor het doen van lopende uitgaven behoort tot de autonome bevoegdheden van de provincies. Wij achten het onjuist daar in te treden en zien daarom geen aanleiding tot het entameren van het gevraagde onderzoek.

De leden van de P.v.d.A.-fractie hebben met zoveel woorden gevraagd of bij de overdracht van rijkseigendommen (met een publiek karakter) sprake is van een voorziening in relatie met de vrijvallende lasten op de rijksbegroting.

Het antwoord daarop is bevestigend.

In het algemeen kan worden gesteld dat bedoelde eigendommen om niet worden overgedragen, waarbij na overdracht veelal, indien daartoe de noodzaak bestaat, nog sprake zal zijn van een afwerkprogramma en waarbij bovendien vrijvallende exploitatie- en onderhoudskosten op de rijksbegroting mede bepalend zullen zijn voor de noodzakelijke financiële (start)middelen van de nieuwe provincie.

Bovenstaande heeft alleen betrekking op die rijkseigendommen (met een publiekrechtelijk karakter) die overgaan naar de provincie. Bij de waterstaatswerken welke zullen worden overgedragen aan de waterschappen gelden, zoals hiervoor aangegeven, andere uitgangspunten.

De leden van de C.D.A.-fractie hebben geconstateerd dat in de berekeningen van het IOO-onderzoek geen onzorgvuldigheden zijn opgesloten en wijzen erop dat in het rapport op wetenschappelijke wijze is aangegeven, dat de bestuurlijke uitgangspunten in de praktijk realiseerbaar zijn.

Wij zijn van mening dat het, tegen de achtergrond van de conclusies van het IOO-rapport, dienstig is een nadere indicatie te geven van het bedrag dat de provincie aan uitkering uit het Provinciefonds behoeft. Voorts zijn

¹ Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

wij de mening toegedaan dat het mogelijk zal zijn dit beroep lager te doen zijn dan de oorspronkelijk geraamde 30 à 40 mln. Als indicatie achten wij de conclusie van het IOO-rapport, 25 mln., binnen de afgesproken kaders toereikend. Dit correspondeert met een vast bedrag voor de provincie Flevoland van circa 10 miljoen en met circa 15 miljoen voor het variabele deel. Zoals wij hieronder zullen aangeven achten wij deze indicaties ook op langere termijn toereikend.

Deze leden vroegen zich af in hoeverre het principe van budgettaire neutraliteit zou kunnen worden aangetast door de in de memorie van antwoord genoemde factoren, dat het takenpakket van provincies niet statisch is en dat nog niet exact is bepaald voor hoever vrijvallende middelen via het uitkeringsonderdeel gelijke delen aan de nieuwe provincies zullen worden toegewezen.

In dit verband wijzen wij erop, dat door tal van ontwikkelingen het takenpakket van de provincies aan wijzigingen onderhevig is. Zo zal het decentraliseringsproces leiden tot uitbreiding van het takenpakket van provincies, in welk proces voortdurend gekeken zal worden naar de daarmee gepaard gaande financiële consequenties voor beheer en uitvoering. Uitgangspunt daarbij is, dat deze financiële consequenties worden gecompenseerd. Het spreekt voor zich dat eventuele compenserende financiële maatregelen zich tevens zullen uitstrekken tot de nieuwe provincie.

De vrees dat het uitgangspunt van budgettaire neutraliteit kan worden aangetast, omdat onzeker is in hoeverre aan het uitkeringsonderdeel gelijke delen vrijvallende middelen worden toegewezen, delen wij derhalve niet.

De C.D.A.-leden willen de regering op het punt van haar conclusie dat het beginsel van budgettaire neutraliteit ook in de toekomst zal worden gehandhaafd het voordeel van de twijfel geven. Wij beschouwen dit als een nadrukkelijke stimulans om ook in de toekomst aan dat beginsel inhoud te geven. De door deze leden in de memorie van antwoord gesignaleerde terughoudendheid, doet niets af aan onze intentie.

De leden van de V.V.D.-fractie hebben om nadere toelichting gevraagd over de opmerking in de Memorie van Antwoord, dat indeling bij (een) bestaande provincie(s) «macro-economisch» wellicht duurder zal zijn.

Ter nadere toelichting merken wij op, dat deze term is gebruikt om aan te geven, dat de bedoelde kosten in zo'n variant een totaal zijn van kosten welke door Rijk en provincie gezamenlijk moeten worden opgebracht. Bedoeld zijn niet alleen kosten die op de Rijksbegroting drukken, maar ook kosten die leiden tot verhoging van provinciale begrotingen door bij voorbeeld onttrekkingen aan de saldi-reserves of tot verhoging van de provinciale belastingen.

V. Overige opmerkingen

In antwoord op een desbetreffende vraag van de C.D.A.-fractie zij opgemerkt dat het wetsvoorstel inderdaad niet voorziet in vervroegde verkiezingen voor provinciale staten van Overijssel. Dit is gebaseerd op het ook bij gemeentelijke herindeling gehanteerde uitgangspunt, dat slechts een verkiezing plaatsvindt indien er sprake is van een vermeerdering of een vermindering van het inwonertal met meer dan 10%. Provinciale staten van Overijssel zullen het huidige aantal leden blijven tellen tot de statenverkiezingen van 1987. Wel zal het lidmaatschap van een statenlid dat woonachtig is in de gemeente Urk of Noordoostpolder op grond van artikel W.1. van de Kieswet eindigen met ingang van de datum van instelling van de provincie Flevoland.

Bij de statenverkiezingen van 1987 zal het aantal leden van provinciale staten van Overijssel, evenals ten aanzien van andere provincies, opnieuw worden vastgesteld op grond van het inwonertal van de provincie. Er is

geen reden op dit punt voor de provincie Overijssel een afwijkende wettelijke voorziening te treffen. Dit is immers ook bij gemeentelijke herindelingen niet gebruikelijk.

Ook materieel zien wij geen redenen voor deze uitzonderings-situatie. Op grond van de door de provincie Overijssel gehanteerde prognoses, inzake de bevolkingsgroei verwachten wij dat deze provincie in 1987 ruim 1 mln. inwoners zal tellen en dus evenveel statenzetels (63) zal tellen als thans.

Op een vraag van de leden van de V.V.D.-fractie over het bepaalde in artikel 63 moeten wij antwoorden dat deze bepaling niet van toepassing is op eventuele geschillen ten aanzien van de waardevaststelling van onroerend goed. Dergelijke geschillen zullen immers niet de toepassing van de wet betreffen.

Wij kunnen overigens niet inschatten in hoeverre een aparte voorziening op dit punt noodzakelijk zou zijn.

De leden van de S.G.P.-fractie hebben gevraagd of het niet wat erg formeel is om als er ergens in het water een provincie- of gemeentegrens verschoven wordt, te zeggen dat daar de voorgeschreven procedures gevolgd moeten worden. Zij verwijzen daarbij naar de behandeling van het ontwerp van Wet instelling gemeenten Almere en Zeewolde. Bij nota van wijziging werden toen, zonder de gemeenten daarin te kennen, de gemeentegrenzen in de randmeren gewijzigd. Waarom zou dat in het Vollenhovermeer, het Kadoelermeer, het Zwarte Meer, het Ketelmeer en het Vossemeer niet mogelijk zijn, zo vragen deze leden. Bij die behandeling gold overigens dat de standpunten en overwegingen van de betrokken provincie- en gemeentebesturen ruimschoots bekend waren.

Wij zien in dit geval geen redenen om van de voorgeschreven procedure af te wijken. Temeer niet omdat wij geen duidelijk inzicht hebben in de (gevolgen van de) door de provincie Overijssel voorgestane grenswijzigingen en omdat geen argumenten zijn aangedragen die aannemelijk maken dat deze grenswijzigingen daadwerkelijk noodzakelijk zijn.

In antwoord op een desbetreffende vraag van de G.P.V.-fractie kan worden bevestigd dat in verband met de verkiezingen aan de Staat vervallen waarborgsommen aan de provincie Flevoland zullen worden overgedragen.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
J. G. Rietkerk

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes